

Előfizetési árak:
 Egy évre ———— 12 frt
 Félévre ———— 6 "
 Negyedévre ———— 3 "
 Egy órára ———— 1 "
 — Egyen szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Fleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 mértékülendőre vonatkozó felszó-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-5 szám,
 hová a lap szellemi részét, illető-
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadják el
 Anonkvill az összes hirdetés
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A nemzetiségi kongresszus epilógusa.

Nagybecskerek, augusztus 22.

Egy előkelő politikus és publicista tollából a bel-
 politikai helyzetről feltűnést keltett fejtegetést közöltünk a
 minap. Ugyanez a kéz beavatott forrásból merített értesü-
 lések alapján ma a nemzetiségi kérdés tárgyában a követ-
 kezőket írja:

A magyar miniszterelnöknek a nem-
 zetiségi kérdés tárgyában egy bécsi lap-
 ban közölt nyilatkozatai élénk benyomást
 keltek nemcsak Magyarországon, hanem
 Ausztria politikai körében is. Báró Bánffy
 világos államférfi beszéde megsemmisi-
 tette azt a véleményt, mintha a magyar
 kormányt az oláhok és szerbek néhány
 szövívőjének agitációi és külföldön ütött
 lármája kiszoríthatnák nemzetiségi politi-
 kájának biztos kerékvágásából. A magyar
 miniszterelnök nagyon jól tudja, mit akar,
 és meg is van benne az elhatározottság,
 hogy azt, amit akar, sikeresen keresztül-
 vigye.

Az ország nem-magyar lakosságá-
 gában, már amennyire ez az izgatók átka
 alatt van, immár meg lesz törve a hit,
 mintha most, avagy később várhatna va-
 lamit, ami az érvényben levő nemzetiségi
 törvény keretein kívül áll. A nemzetiségi
 geknek adható engedmények mértéke ez-
 zel a törvénnyel egyszer mindenkorra ki-
 van merítve, a gyakorlatban pedig eddig
 sem hiányzott a nemzetiségek iránt való
 jóakarát és jogos gazdasági, kulturális, sőt
 nyelvi kívánságaik figyelembe vétele.

Ehhez az irányhoz tántoríthatlanul
 ragaszkodni fognak és ha majd különösen
 az ország oláhjai magukhoz térnek a má-
 morból, melybe a lelkiismeretlen izgatók
 vitték őket, csakhamar be fogják látni,
 hogy Magyarország nemzeti egységével
 és a magyar állameszmével ellenkezésben
 nincs számukra boldogulás és ekkor majd
 kilépnek a passzivitásból is, amely csak
 nekik maguknak válik kárakra. Pedig
 maguk a nemzetiségekhez tartozók fognak
 nemsokára gondoskodni arról, hogy lesovák
 szemükről a hályog.

A hazafias érzelmű nemzeti-
 ségek közt, melyek minden láрма és
 kiabálás dacára a nem-magyar lakosság
 többségét teszik, máris élénk mozga-
 lom van folyamatban az agitációk
 ellen.

Ez a mozgalom rövid idő alatt
 bizonynyal felszínre kerül és egész bizto-
 san két irányban fogja a tisztázás művét
 végezni: egyfelől fel fog világosítani arról,
 hogy a mesterségesen tenyésztett elége-
 detlenség a nemzetiségeknek csak egy kis
 töredékére szorítkozik, másrészt propagan-
 dát fog kifejteni a rászédett tömeg visz-
 zatérése mellett a béke és a békés hala-
 dás útján.

Megirtuk nemrégiben, és akkor sem először
 már, hogy az osztrák parlamenti és nemzetiségi
 viszonyok ziláltságán éppen nincs okunk örülni,
 és a magyar sajtónak minden pártbeli közönlö-
 nyében részben osztották eme felfogásunkat, mert
 legkövetkezőbbé sem áll érdekünkben, hogy állam-
 szövetségeink erejét federalizált törekvések
 gyengítsék, s mert előre látható volt, hogy eme
 törekvések nálunk is reakciót fognak kelteni.

Ugy is van; a mi nemzetiségi agitátoraink
 azóta ismét fokozott heveséggel üzik izgatásu-
 kat, amióta Ausztriában a nemzetiségi mozgal-
 mak akutabb irányzatot öltöttek. Ennek ered-
 ményeképp kell tekintenünk a legutóbbi napokban
 megtartott és „nemzetiségi kongresszusnak“ el-
 nevezett négyülést. Nincs okunk sem kicsiny-
 leni, sem tulbecsülni ezt a meetinget, pedig ha
 elfogult sovinizmusban szenvednénk, akkor
 ugyancsak találhatnánk elegendő alapot arra,
 hogy guynos kacagással mondjunk epilógot a
 kongresszus eredménye és az ezt követő brüsszeli
 csufos kudarc föléit.

Sovány eredménynek joggal nevezhetjük
 a gyűlést, mert hisz Mangra Vazulnak és társai-
 nak minden erőfeszítésük dacára alig sikerült a
 nemzetiségek értelmi vezető osztályából valakit
 a gyűlésen való megjelenésre rábírnai, sőt ellen-
 kezte a józan, hazafias, mérsékelt rész határo-
 zottan tiltakozott a „kongresszus ellen. A gyű-
 lésen tehát valósággal csak nemzetiségi „töredé-
 kek“ voltak jelen, és ezeknek is a nagyobb ré-
 sze csak staffage-képen felutaztatott parasztembe-
 rek, akiknek a fejét a népboldogító agitátorok
 elforgatták, de azt bizony helyre lehetett volna
 hozni, ha komolyan és őszintén vallatára foghat-
 tuk volna őket. Hisz az oláh, szerb és tót pa-
 rasztembernek csakugyan nincs oka panasza-
 ra, iskolájában, templomában egészen érvényesíti
 nemzetiségi nyelvét oly annyira, hogy bizony a
 magyar államnyelv tudásának teljes hiányában nő
 fel, s a közigazgatási hatóságok és a bíróságok
 alkalmazzák a néphez, nem pedig megfordítva.
 Ennél tovább, minán ez a méltányosságnak és
 türelmességnek kétségkívül a legvégső határa,
 nem mehetünk, mert ezestul már nem kulturális
 és nevelési kérdések következnek, amint az agi-
 tátorok azt hiesztelik, hanem valójában az a
 céljuk, hogy kísérletet akarnak tenni Magyar-
 országon a federalizáló politikával.

Ez azonban sohasem fog nekik sikerülni,
 mert nincs magyar államférfi — miként báró
 Bánffy Dezső miniszterelnök egy bécsi lap le-
 velezője előtt helyesen kifejtette — aki ehhez
 valaha kezet nyujtana nekik, s mert e téren
 szembe találják magukkal az összes magyar-
 pártokat.

A magyar birodalom politikai és közjogi
 integritása határozottan kizár tehát minden a
 jelenlegi egyenlőségénél tovább igyekvő nemze-
 tiségi aspirációt. Es hasonlóképpen kizárja azt a
 dualizmus, amely hazánk fejlődésének és nagy
 hatalmi állásának legszilárdabb alapköve. Ezt is
 épp oly határozottsággal jelentette ki a minisz-
 terelnök, amiből egyik szélsőbali organum, mely-
 nek a liberalizmus éppen nem képezi ismertető
 jelét, tegnapi számában azonnal támadást ková-
 csolt báró Bánffy Dezső ellen, azt mondván,
 hogy a kormányelnök fontosabb politikai célnak
 tekinti a dualizmus föntartását, mint a magyar
 állam integritását és supremáciáját. Ilyet csak
 kifecszamodott logikával lehet kiolvasni a minisz-
 terelnök szavaiból, mert ő a dualizmust nem cél-
 nak, hanem eszköznek tekinti, amely Ausztriá-

nak épp úgy biztosítja nagyhatalmi állását, mint
 nekünk, s e felfogásban a nemzet zöme föltét-
 lenül Bánffy mellett foglal állást, miután Deák
 Ferencz közjogi alkotása mély gyökereket vert
 és terebélyes fává fejlődött, melynek árnyékában
 a nemzet igen jól érzi magát.

Nemzetiségi részről a hirhadt „kon-
 gresszus óta folytonosan azt hangoztatják,
 hogy e kongresszus fordulópontja a
 nemzetiségi kérdésnek. Mi elfogadjuk ezt.
 Igenis fordulót jelent e kongresszus, de
 fordulót minálunk, a magyar oldalon.
 Mert mi csak most, a kongresszus után
 látjuk be tisztán és általánosan, hogy
 tulajdonképpen mire aspirálnak a nemzeti-
 ségi izgatók. Most mutatták csak meg nekünk
 azt az utat, melyen haladnunk kell, ha
 arra a veszedelmes lejtőre jutni nem aka-
 runk, mely a federalizmus, az állam-
 felbontás felé vezet. És ritka politikus,
 ki a nemzetiségi kérdéstről valaha nyilat-
 kozott, taláta annyira fején a szeget,
 mint Bánffy Dezső miniszterelnök, ki
 minap egy bécsi lap munkatársával foly-
 tatott beszélgetésében azt mondotta, hogy
 ennek a miként való megoldásával egye-
 nesen a dualizmus, a monarchia
 jövője áll szoros kapcsolatban. „A dualiz-
 mus szabályos működése teljesen lehetet-
 len lesz akkor, ha Magyarországon az
 egységes és osztatlan politikai nemzet
 eszméjét feladjuk és a nemzetiségeket mint
 politikai egyedeket érvényesülni hagyjuk.“

A kiegyezéshez hű szabadelvű sajtó
 az egyházpolitikai küzdelmek alatt váltig
 hangoztatta, hogy midőn a liberális re-
 formok által a magyar államot egysége-
 sebbé, tehát erősebbé tesszük, egyuttal a
 kiegyezésen nyugvó dualisztikus alapot
 erősítjük, mert hiszen a magyar érdek a
 monarchia nagyhatalmi állásának kérdésé-
 vel közös. Most, midőn nem az egyház-
 politikai reakció, hanem egy más áská-
 lódó ellenség támadja a magyart, midőn a
 túlzó oláhok irredentista, felforgató törek-
 véseivel állunk szemben, most annál vilá-
 gosabban látjuk be és láthatja be min-
 denki azt a szinte hagyományossá vált
 igazságot, hogy Magyarország érdeke tel-
 jesen összeesik a dualizmus érdekével —
 és viszont. Egy erős, egységes Ausztria
 s egy szabadelvű, nemzeti Magyarország
 így kontemplálták a kiegyezési mű nagy
 megalkotói az ország s a monarchia fényes
 jövőjének titkát. S ime a nemzetiségi
 kérdés során is napnál világosabban ki-
 derül, hogy igaz uton haladtak, akik ezt
 a politikát alapították meg.

Minél jobban kerekednek felül odaát
 az osztrák államban a reakcionárius és
 föderalista törekvések, annal hathatósabban
 kell, hogy a két állam minden érett fel-
 fogásu politikusa arra helyezze a fősúlyt,
 hogy Magyarországon a bontó aspirációk
 mielőbb és mentől alaposabban kiirtassanak.

A „nemzetiségi-kongresszus“ kiragadta
 a gyeplőt a mérsékelték kezéből. A
 mérsékelt ellenzékkel most már vállvetve
 oda kell törekedni, hogy a nemzetiségek
 szabadittassanak ki a leiketlen túlzók
 terrorizmusa alól. Itt az idő, hogy lép-
 jenek ki a passzivitás téltenségéből. Alja-
 nak ki az alkotmány terére. Ezen a téren
 s egy megbizható, egy megifjodott
 közigazgatás útján meg lesz nekik ad-

A hivatalos melléklet 170. számával.

ható mindaz, ami méltányos és tisztességes kívánságuk még eddigé — a törvény keretén belül — esetleg teljesíthető nem volt.

A kormány eljárása pedig a „kongresszus“ ügyében s általában a nemzeti-ségi kérdésben valóban kitűnőnek és sikeresnek bizonyult. A kongresszust megengedte s a rendezőket nagy kudarcz érte. A brüsszeli kongresszuson aratott nagy diadalt a magyar nemzet — Apponyi és Jókai fényes érdemei mellett — ez okos és tapintatos eljárásnak köszönheti első sorban. S az époly talpraesett, mint sikeres ténykedések láncolatában az utolsó szem: Bánffy báró minapi nyilatkozata, mely a magyar államegység eszméjét nyíltan és világosan a monarchia fennállásának érdekével hozta kapcsolatba, ismét egy igen nagyot lendített a magyarok igaz ügyén.

A távozó alispán.

— A megye bucsuja Daniel Lászlótól. —

Nagybecskerek, augusztus 22.

Torontál-megyének három és fél éven volt alispánja, akit a választók bizalma ez év június 1-jén a parlament küzdőterére állított, a tegnapi rendkívüli megyei közgyűlésen jelentette be lemondását arról a diszes állásról, amelyet hivatott buzgalommal és igazságszeretettel párosult éles judiciummal töltött be, barátaivá, sőt alispánkodásának lelkes méltánylóivá téve csakhamar még azokat is, a kiknek bizalma nem kezdettől fogva koncentráldott benne.

Azok a meggyőződés hevéből szárnyaló beszédek, amik a tegnapi közgyűlés minden oldaláról a lemondás okozta sajnálkozás és fájdalom nyomása alatt a törvényhatósági bizottság bucsuztatójául elhangzottak, méltó folytatásukra akadtak azokban a sokesztendei együttműködés bensőségű caillogó szavakban, amikkel a megyei tisztikar és a községi és körjegyzők testületei a közgyűlést követő tisztelgésük alkalmával volt alispánjuktól, a szeretett hivatalfőtől és barátilag érző tisztárástól bucsut vettek. A megyei tisztikar, amelyet dr. Dellimánich Lajos m. főjegyző, immár alispánhelyettes vezetett, tisztelgett elsőnek a megye volt alispánjánál, aki előtt dr. Dellimánich Lajos alispánhelyettes adott egyszerűségében mindennél megkapóbb kifejezést amazoknak az érzelmeknek, amelyek a megyei tisztikart Daniel Lászlónak az alispáni állásból való távozásával szemben elfogják. Dr. Dellimánich Lajos alispánhelyettes körülbelül a következőket mondta:

Nagyságos uram!
Kedves barátom!

Megjelentünk volt már előtted örömteljes napokban szívből üdvözölni, bánatos percekben lelkünk mélyéből fakadó részvétnek kifejezést adni: oly szomorú pillanat azonban, aminő a mostani, amikor bucsut jövőnk venni tőled, még sohasem nehezedett reánk.

S a midőn elbucszunk tőled ugys mint közvetlenül hivatali főnöktől, ugys mint tisztárástól, világos tudatában tesszük ezt annak, hogy a mai megyei rendkívüli közgyűlésen elmondott beszédek a megye körül szerzett elévülhetetlen érdemeidet a költői szárnyalás oly magas röptével magasztalták, aminőt mi elérni nem tudunk: arról azonban biztosíthatunk, hogy a bucsu kényszerítésén érzett fájdalomunk és igaz sajnálkozásunk nagyságában senkisémmel felül minket.

Kérdemelted ezt azzal, hogy első voltál köztünk a hazaszeretethez (Eljenzés), első a kötelességtudásban (Viharos éljenzés) és első a változhatatlan szorgalomban. (Lelkes tetszésaj.)

Bucsnunk, amely felejthetetlen lesz előttünk, emlékeztetünkbe idézi számos fényes jellemi tulajdonságaid egyik legékebbjét, hogy állásod és szellemed fölényét sohasem éreztetted velünk, hanem mint igaz barát viselkedtél velünk szemben. (Hosszas éljenzés.)

A fájó sebre, amit távozásod lelkünkön üt, amikor gyógyító irt keresünk, némi megnyugvással találjuk ezt abban a gondolatban, hogy kerületed bizalma a közélet olyan polczára emelt, amelyen hazádat szolgálva épügy válhatsz diszére szűkebb hazádnak, Torontál-megyének, mint voltál ékessége alispán korodban s ahol kiváló szellemi tulajdonságaid bizonyára rövidesen érvényesülni fognak. (Szűnni nem akaró éljenzés.)

Boldogság kísérjen utaidon, boldogság a családfőt, babér a közpályán küzdő férfit.

Mi mindig szívünkbe zárva hordjuk nevedet, kérünk téged is, hogy becses barátságodban bennünket is változatlanul megtarts! (Hosszantartó, lelkes éljenzés.)

Daniel László igaz meghatottságtól remegő hangon mondott köszönetet a megragadó bucsu-ovációért. Kiváló sulyt fektetett mindenkor tisztviselőitársai barátságára és vonzalmára, amelynek az elért eredményeket köszönhetette. Ajánlja magát továbbra is szíves barátságukba, a maga részéről az ebben a bucsuban megnyilatkozó érzelmeket soha el nem fogja felejtteni. (Viharos éljenzés.)

A volt alispán ezután a jelenlevők mind-egyikével szívélyes bucsukészorítást váltott, legvégül Vecsera Lászlóval, a derék alispáni kiadóval, akinek közvetlen oldala mellett eltöltött munkásságáról az elismerés meleg hangján emlékezett meg.

A községi és körjegyzők tisztelgését, amely ezután következett, Vadász Kálmán a jegyzői egyesület elnökeinek következő ékes szavai vezették be:

Mélyen tisztelt nagyságos ur!

Torontál-megye községi jegyzői kara szíve sugallata által vezéreltetve testületileg jelent meg nagyságod előtt, hogy most, midőn diszes állásától megvál, köszönete és hálájának adóját rója le azon igazságos, pártatlan és jó akaratu pártfogásáért, melylyel bennünket és egyesületünket hivatalos működésének ideje alatt részesíteni méltóztatott s a magán életben bölcs tanácsával istápolta. Szomorú érzéssel hat reánk az a tudat, hogy nagyságod e szép vármegye kormányzói gyeplőit kezeiből leteszi; nem hosszú ideig kormányozta a vármegyét, de ezen idő alatt hervadhatlan babérokot szerzett magának, s mi sokkal jelentékenyebb tényezői vagyunk a vármegye kormányzati gépezetének és én nem rendelkezem oly ékesszólással, hogy érdemeinek szavakkal kifejezést adhassak, de a vármegye összességével mi is büszkeséggel fogunk megemlékezni azon időről, amelyben nagyságod a vármegyét kormányozta. Ha most bánatos érzéssel veszünk is bucsut szeretett alispánunktól, de büszkeség érzetével telít el bennünket az a tudat, hogy hiszen nem hagy el bennünket, hanem az ország törvényhozó testületében foglalja el méltó helyét és ott fogja nagy tehetségeit szeretett hazánk és megyénk felvirágzására a szabadelvű eszmék fejlesztésére irányítani, és erős a hitünk, biztosak vagyunk benne a mint emberül betöltött Torontál-vármegye nem mindig rózsás alispáni székét, ugy a törvényhozó testületben is meg fogja helyét állni, és ki fogja magának vivni azt a tekintélyt, mely megye szülöttjét és dicső emlékü atyjának fiát megilleti.

Kérem tartson meg bennünket továbbra is magas hajlamaiban, érdemeiben továbbra is barátságára és ha egyikünk vagy más ikunk hivatalos működése ideje alatt netalán elkeseríté, kérem ne tudja be azt szándékosságunk, hanem tulajdonítsa emberi gyarlóságunknak. (Hosszas éljenzés.)

Daniel László megköszönve a bucsu-tisztelgést, nyugodt lélekkel mondhatja, hogy Torontál-megye községi és körjegyzői karában mindenkor odaadó, buzgó munkatársára lett, a kiknek gyors és pontos munkálkodása, amelyet hivatásuk körében kifejtettek, nagyban hozzájárult annak az eredményes működésnek a sikeréhez, amelylyel a közigazgatás nagy gépezetét irányítani igyekezett. Támogatásáról és barátságáról biztosítja őket ezutánra is.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfűrdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután.

A Ganz-gyár építési irodája az uri-utczán, a Schuberth házában van.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán ma este hivatalos ügyekben Budapestre utazik.

— Antalfalva magyarosodása. Öröndetes fejlődésnek indult Antalfalván a magyarosodás ügye. Mint ottani levelezőnk írja, Paulinyi Sámuel evang. lelkész ő felsége születése

napján és szent István napján is magyar isteni tiszteletet tartott, amelyen részt vettek az ottani összes hivatalnokok és valóságos élvezettel hallgatták végig a hazafias szellemű beszédet. Ugyancsak Antalfalván hozta a község képviselő-testülete azt az öröndetes határozatot, mely szerint az ujonnan szervezett tanítói állást ezután magyar tanítóval töltik be és az iskola nyelve is magyar lesz.

— A trónörökös egy indiai hercegnek. Érdekes dolgot ír Szegedre, mint ottani levelezőnk jelenti, egy Indiába elszármazott szegedi ifju, aki jelenleg a világhírű Telléryczég üzletvezetője Bombayban. Telléry tudvalevőleg maga is magyar származásu, Nagy Szent-Miklósról vándorolt ki és ma többszörös milliósos. Ennek a szolgálatában van Schweiger Imre szegedi ifju, aki arról az érdekes esetről ír haza, hogy a preumtiv magyar trónörökös Ferencz Ferdinánd főherceg egy pompás paripát küldött ajándékba egyik indiai uralkodó hercegnek, akivel a főherceg világtörli utjában ismerkedett meg tavaly. A remek lovat egy Schuh Antal nevű katonai állatorvosnak küldte a trónörökös Indiába, ahol az indiai uralkodó herceg elé a szegedi ifjut vitte magával tolmács gyanánt, miután ő nem tud angolul. A szegedi fiatal ember, aki 9 évig volt Angliában, azt írja még, hogy az indiai herceg nagyon megörült Ferencz Ferdinánd főherceg ajándékának.

— Halálozás. Mint őszinte részvétellel értesülünk, tegnap Oraviczán meghalt Francz Erzsébet, egy városunkban is köztiszteletnek örvendő matróna. Az elhunytban, ki 72 évet élt, Francz J. L. a nagybecskereki takarékos és előleggyelet vezérigazgatója édesanyját gyászolja.

— Igazságügyi kinevezések. A király az igazságügyminiszter előterjesztésére Klebovich Sándor temesvári törvényszéki jegyzőt a zombolyai és Lükő László székesfehérvári törvényszéki aljegyzőt a nagy-szentmiklósi járásbíróshoz albiráknak nevezte ki.

— Öngyilkossági kísérlet. Nagyikindáról írják, hogy Grasztics Kozsana odaváló fiatal szerb nő a napokban gyufaoldatot ivott. A mérgezést férje észrevette és jelentést tett a rendőrségnek, a mely Dr. Lipner Emil kórházi orvossal azonnal megjelent. Az orvos az életunt aszszonyinak ellenmérget adott, aki így megmenekült a biztos haláltól. A rendőrség kérdéseire azt adta elő, hogy azért fordult a mérges italhoz, mert nagyon szereti urat az, pedig igen durván bánik vele.

— A halál torkában. Nagyikindáról írják: Zárity Kuzma odaváló lakos hét éves leánykája a város szélén levő nagy kutra ment tegnapelőtt vizért. A kis leányka felkapaszkodott a kut karfájára, hogy vizet merítsen, miközben a nehéz veder magával rántotta a kutba. A kis leány elbeszélése szerint egy percz alatt a kut fenekére merült, a másik perczben azonban a viz felvetette ugy, hogy kezeivel a két gémmelellátott kutkanak lent volt egyik vedrébe kapaszkodhatott s minden annyit összeszedve felkuszott a vízmerő rudon annyira, hogy a vederbe állhatott. Ekkor elkezdett torkaszakadtából segítségért kiáltozni. Szerencsére nehezsokára három nagy lány jött a kutra, kik kimentették a szerencsétlen kis leányt a halálveszedelemből.

— Kerékpár-verseny Temesvárott. A temesvári „Velocitas“ kerékpár egyesület által tegnap rendezett II. délmagyarországi kerékpár verseny minden várakozást felülmulva fényesen sikerült. A versenyen résztvettek a dettaiak, aradiak, lugosiak, pancsovaiak, fehértemplomiak, nagybecskerekiek, valamint képviseltekben a kolozsvári és csenei kerékpárosok is. Délelőtt 9 órakor korzó menettel nyitották meg az ünnepélyt, déli 1 órakor társas ebéd volt, délután 3 órakor pedig kivonultak a versenyterre. A versenyek eredménye ez:

1. Kerékpár verseny. Első Kun Rezső, második Huber Jenő (Pancsova), harmadik Merschdorf Péter (Nagybecskerek).

2. Lassuverseny. Első Reiter Gyula, második Merschdorf Péter (Nagybecskerek), harmadik Schön Ede.

3. Főverseny. Első Kun Rezső, második Uhrmann Henrik, harmadik Faragó Endre, negyedik Merschdorf Péter (Nagybecskerek), ötödik Eschig Ede, hatodik Perlfasster N.

4. Temesvár városi verseny. Első Huber Jenő (Pancsova), második Frankl Hugó (Csene), harmadik Szobovits Lajos.

5. Juniorok versenye. Első Kun Rezső, második Reiter Gyula, harmadik Grósz Andor.

6. Vendégek versenye. Első Huber Jenő (Pancsova), második Pauli Ferencz.

7. Zárt verseny. Első Uhrmann Henrik, második Faragó Endre, harmadik Neuhausz Ernő.

8. Vigasz verseny. Győztes Esching Ede.

Az ostromlott Páris bankettjei. A németek most ülik meg emlékezetét ama véreiknek, a kik 1870 ben francia földön elestek. Nem lesz érdekellen ebből az alkalomból egy étlapot feleleveníteni, a mely azokat a válogatott ételeket tünteti föl, miket a körülzárolt Párisban rekedt előkelőségek fogyasztottak el. Az étlap, a melyet egy olvasónk az akkori fővárosi újságban megjelent hír kapcsán közöl, a következő:

Párisi étlap. Léghajón érkezett hírek egy lakomáról emlékeznek meg, amelyet Gradmont Antal rendezett Párisban s melyen számos előkelőség jelent meg. Az étlap a következő volt

- Leves ló-konsuméból au Millet; mellékétel kutyatüdőből, a la maitre d'hotel.
- Macoska derék mayonnaise öntelékkel.
- Kutyaszület paradicsommal.
- Macskaaprólék.
- Kutya-kottélet borsóval.
- Patkány vadmódra készítve.
- Kutya-czomb garnirozva borsolt egérvelövel.
- Poudding rummal és lóvelövel.

Megölte a félelem. Vidovecz Róza mokrini báta évek hosszú során át üzte az angyalcsinálást, míg végre utólrta a büntetés szigorú keze s a nagykikindai kir. törvényszék magzatelhajtás büne miatt egy évi börtönrre ítélte. E hónap 17-én kellett volna megkezdnie büntetését. Attól fogva, hogy a kir. ügyészség behívóját megkapta, folyton remegett. Minél inkább közeledett a terminus, annál inkább félt. A nagy lelki gyötrelme végül megölte. Szívszélhűdés érte, amely nyomban megölte.

Vasuti podgyász megjelölése. A magyar kir. államvasutak igazgatósága a nagyobb utazási és áru forgalmi időszak alkalmából ismételve kéri az utazó- és szállító közönséget, hogy úgy saját, mint a vasuti szolgálat pontos és gyors lebonyolítása érdekében a szállításra feladott podgyász on a rendeltetési állomást, egyéb darabárúkon pedig ezenkívül még a címzett nevét, polgári állását és lakását a maga részéről kitüntetni sziveskedjék. A cím legalkalmasabban magára a burkolatra, vagy az arra egész terjedelmében reá ragasztandó papírra irandó, s csak ha ez nem lehetséges — szükséges azt a darabhoz erősítő fatabláncára, bór darabokra vagy erős lomsz papírra írni. A közönség a vasut ily irányu támogatása mellett a podgyász, illetőleg a darabárúk helyes kiszolgáltatását nagyban megkönnyíti és gyorsítja, s különös biztosítékot szerez magának arra, hogy a nagyszámu küldeményeknek a vasuti közegek által aránylag igen rövid idő alatt végzendő felvételénél előforduló — teljesen ki nem kerülhető — téves bárcázások és elhúrozások a lehető legrövidebb idő alatt kideríthessék és helyreigazíttassanak.

Kimutatás

A „Torontálmezei Takaré- és Hitelbank” 1895. évi július havi forgalom kimutatása.	
Pénztári betétek	
Állása június hó végével	1052369 84
betétek július hóban	229868 91
Összesen	1282238 75
visszafizetések július hóban	124904 14
Állása július hó végével	1157334 14
Leszámitolási üzlet	
Állása június hó végével	1076005 48
leszámitoltatott július hóban	536685 74
Összesen	1612691 22
visszleszámitoltatott és visszafizettetett július hóban	375849 39
A tárcza állása július hó végével	1236841 83
Értékpapírokra	
Állása június hó végével	12624 —
Állása július hó végével	12621 —
Ingatlan kölcsönök	
Állása július hó végével változatlan	65862 55
Pénztári forgalom	
Készpénzgyevel június hó végével	22429 75
bevételek július hóban	1035892 69
Összesen	1058322 44
kiadások július hóban	1057415 75
Összesen	907 07

Táviratok.

Zelenka püspök lemondása.

Budapest, aug. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Debreczenből telegrafálják, hogy a tiszai ág. ev. e. yházkerület tegnapi közgyűlésén Zelenka püspöknek az egyházpolitikai törvényekről mondott nagyhatású beszédén kívül, amelyeket az evangéliumi szabadság és jogegyenlőség fényes diadalmak nevezett, legfontosabb tárgya volt Zelenka váratlan lemondása a püspökségről. A közgyűlés hasztalan kísérlette meg szeretetének demonstrálása mellett visszavonását. A lemondás tulajdonképeni, de elhallgatott oka egyesek alattomos áskálódása Zelenka ellen. A közgyűlés elfogadta a lemondást és az új választásra való szavazás szeptember 10-én lesz, a szavazatok felbontása pedig 12-én Kassán. Zelenka a püspöki teendőket egyelőre tovább vezeti. Délben banket volt, amelyen a város, mindhárom egyház s a kollégium is képviselve volt.

Budapest, aug. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tiszai egyházkerület felszólította az egyházközségeket, hogy újból Zelenkát válaszzák püspöknek.

Csomborék szabadlában.

Budapest, aug. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Csombor, a negyedmillió postalopás tette ügyében az ügyészség ma tette meg az elévülés miatt a szabadlára helyezési indítványt. Csombor már tegnap meg is varrta a ruháját, mert sejtí, hogy nem büntethetik.

Budapest, aug. 22. („A Torontál” eredeti távirata.) Csombor és Zsengeller Zsuzsanna előtt a kir. törvényszék ma délelőtt hirdette ki végzését, amely ügyöket elévülés miatt beszünteti. Mind a kettőt azonnal szabadon eresztették, a zárai törvényszéket pedig megkeresték Subisich szabadon bocsátása iránt. Csomborék a fogházból való távozásukkor nagy közönség várta, de ők szügyeltek nappal hazamenni s ismerőseikkel kimentek a Zuglóba.

Román tanítók takarodója.

Budapest, augusztus 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Temesvárról telegrafálják, hogy a román tanítók végre megelégték az ujjhuzást a hatósággal, amely alapszabályok hiányában gyüleseiket betiltotta. Tegnapi hatósági biztos jelenlétében alapszabályokat dolgoztak ki, amelyeket jóváhagyás végett a kormányhoz felterjesztettek.

A milliomos gyilkosa.

Budapest, augusztus 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Deutsch Lajos gyilkosának, Chászár Károlynak az eimeállapotát most vizsgálja Moravcsik Ernő egyetemi tanár. Az eddigi megfigyelések szerint semmiféle elmebeli rendellenesség nincs.

Megsemmisített választás.

Budapest, aug. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Békéscsabáról telegrafálják, hogy a békési evang. esperesség gyűlésén tegnap Havár Dániel heves támadást intézett a nagybányai lelkesválasztás ellen, a melyen Boor nyitrai pánszláv velleitáru papot választották meg. A választást megsemmisítették s hosszabb vita után nagy többséggel az öt vármegyére kiterjedő békési esperességet három esperességre szakították: a békésire, az aradira, a csanádcongrádira. A határozat utjévkor életbe lép.

Dinamit egy hajón.

Budapest, aug. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fiumei rendőrség nyomára jött, hogy a Villám hajón ta-

lált dinamit az ankonai francia konzulnak volt szánya. A dinamitot anarkista merénylők akarták Ankonába szállítani, Caserio emlékének véres megünneplésére.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar királyi államvasutak.

Az 1895. évi VII. t. cz. alapján megépítendő Székely-vasutak Szepsy Szent György—Csíkszeredai vonalán végrehajtandó építési munkákra a magy. kir. államvasutak igazgatósága már a legközelebbi időben nyilvános versenyt fog hirdetni, mely alkalommal az ajánlatok benyújtására csak rövidebb határidő lesz kitűzve.

Ez okból vállalkozni szándékozók felkértenek, hogy a szóban forgó vonalat már most tekintsék meg; megjegyezvén, hogy a vonalnak tájékozást nyújtó átnézeti hossz-szelvénye a magy. kir. államvasutak központi tervtárában VI. Terékörut 56. sz. I. emelet) 3 frt szóval három forintért megvehető.

A vonal vezetésére valamint a vonalon teljesített talajkutatások eredményére vonatkozólag a nyomjelző kirendeltség (Budapest, VIII. Lövöldetér 2 ik szám I. em.) és annak Szepsi Szt. Györgyön levő közlege ad felvilágosítást.

Budapest, 1895. évi július hó 2.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Magyar királyi államvasutak.

Hirdetmény.

(Gabona-díjszabás hatályon kívül helyezése)
A volt Erzsébet császárné vasut, államüzemben a volt szab. osztr. államvasutársaság a magyar kir. államvasutak, a volt Arad—Temesvári vasut és Alföldi vasut állomásai között, egyrészt az Genfi tra. (Franciaország részéret között másrészt, koesinkint és szállító levelen) ként legalább 10000 kgrnyi mennyiségben feladásra kerülő gabonára, öreleményekre, malátára stb. valamint bármily súlyu üres zsákokra nézve 1883 évi márczius 1 je óta érvényben lévő díjszabás és I. potléka folyó évi augusztus hó végével hatályon kívül helyeztetik.

Az ennek helyébe kiadandó új díjszabás külön fog hirdettetni.

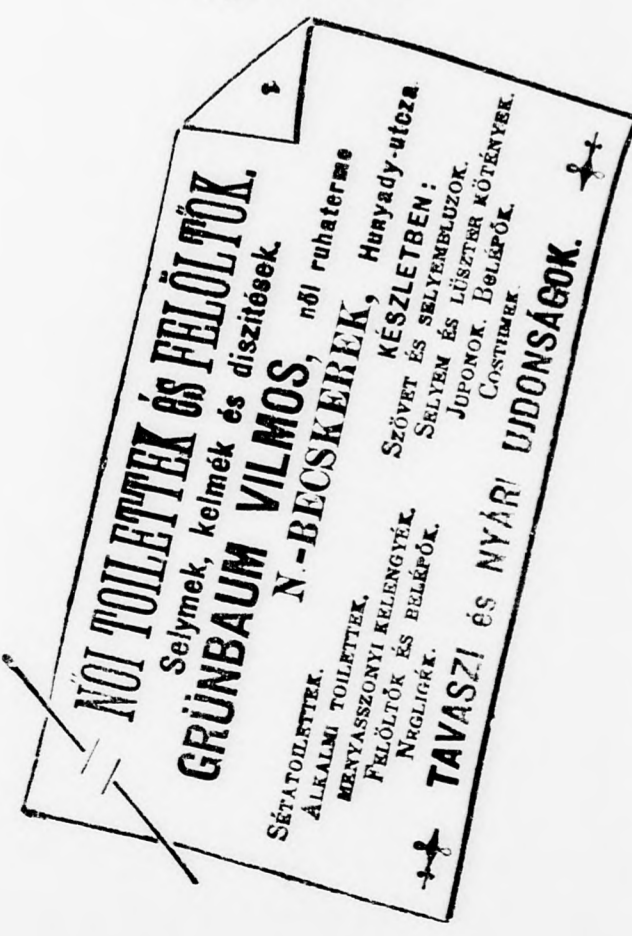
Megjegyezzük azonban már most, hogy az új díjszabás csakis a cs. kir. szab. déli vaspályatársaság (magyar vonalak), a magyar kir. államvasutak (pécs-barcsi vasut ber.) és a cs. k. szab. Kassai-oderbergi vasut (magyar vonalak) állomásai között egyrészt és a Jura—Simplon vasut Genf transit állomása között másrészt, koci és szállító levelenkint legalább 10000 kgrnyi mennyiségben feladásra kerülő gabona, hüvelyek és malata, valamint olajmagvakra nézve fog közvetlen díjtételeket tartalmazni.

Budapest, 1895. évi július 30 án.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága a részese vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Nyilttér.*

* Az e rovat alatt közöltétekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

H i r d e t é s e k.

100 kocsi jég azonnal eladó.

(626-33)

Dr. Pollak Győző.

Az Alkotmány-utcában

2 szép utcai lakás

folyó évi november hó 1-sejétől kiadó.
Bővebbet

(613-x5)

Fuchs Sándornál.

Pályázati hirdetmény.

Egy a jegyzői teendőikben némileg jártas egyén a fölirrott községnél mint irnok f. évi szeptember hó 1-től alkalmazást nyerhet.

Fizetése 300 frt havi előzetes részletekben és szorgalmához képest némi melékjövdelem.

Csentán, 1895. évi augusztus hó 14-én.

(622-3.1)

Az előjáróság.

1847 szám kig. 895.

Baranda község előjárósága.

Arverési hirdetmény.

A fölirrott község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Baranda község határában a vadászati jog 1896. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő 6 évre Baranda község házában tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

A kikiáltási ár egy évi bérösszeg 25 frt 50 kr. Az árverelni szándékozók a kikiáltási ár 10%-át bántapénzül kötelesek letenni.

Az árverési feltételek Baranda község-házán tekinthetők meg.

Barandán 1895. évi augusztus hó 16. án.

(628-2.2)

A község előjárósága.

A világ legkönnyebb járasu gépe.
„Phänomen-Rover“
„A steiri osztr. fegyvergyár kétkerekűje“, „Stephanie-Rover“, „Debry-Rover“.
Csak
elsőrendű gyártmányok
Novák J. C.-nél
Nagybecskereken,
a fenti gyárak délmagyarországi képviselőjénél.

Mindennemű kellékek, u. m.: nyergek, csengetyűk, olajozók, gummicsovok, stb. duc választékban.

Javítások pontosan eszközöltetnek.

479-15.9

Irnok kerestetik,

azok kik német gyorsírászatban jártasok előnyben részesülnek. Ajánlatok küldendők Ganz és Társa vasöntő és gépgyár r t. nbecskereki építési vezetőségéhez.

(633-11)

5309. szám. 1895.

Pancsovai főszolgabírószágtól

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Almás községi orvosi állásra ezennel pályázat nyittatik. Ezen állással 600 frt évi fizetés, nappali 20, éjjeli 40 kr látogatási díj, a kézi gyógytár és a hus-szemle után befolyó díj élvezete van egybe kötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajják, hogy elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a pancsovai járás főszolgabírószághoz folyó évi október hó 3-ig küldjék be.

A választás folyó évi október hó 4-én fog Almás község-házánál megejtetni.

Pancsován, 1895. évi augusztus hó 9-én.

(618-3.2)

Jablonszky,
főszolgabíró.

Telefon 96. Telefon 96.

Építőknék

ajánlok általánosan elismert legjobb minőségű

fehérmeszet

és
beocsini, lábatlani, román és portland-czementet.

235-26.22

Özv. Guttmann Jakabné
Nagy-Becskerek, Vörösmarty-utca (gabnatér.)

Mész kocsiakománnyonként bármely vasut-állomásra gyári áron

H i r d e t é s e k

felvételnek

e lap kiadóhivatalban.